Φανεροποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου ἐγγράφου, ὅτι οἱ ὑποσημαινόμενοι αὐτάδελφοι ἤτοι ἀργύριος, νικόλαος, καὶ ἀνδρόνης, υἱοὶ τοῦ ποτὲ γεωργίου σχοινᾶ Πολυγυρινοῦ, ἔχοντες ἰδιόκτητα δένδρα ἐλαιῶν [illegible], ἀρ. 10 κείμενα κατὰ τὴν θέσιν τῆς [illegible] ὀνομαζομένης, καὶ τὰ ὁποῖα ταῦτα δένδρα εἶχον πρὸ ἀγορασίας ἀπὸ τῶν παιδίων τοῦ ποτὲ γεωργίου [illegible], ἀθανασίου καὶ δημητρίου ὀνομαζομένους, σήμερον οἰκειοθελῶς καὶ κατ' ἀρέσκειαν αὐτῶν γνώμῃ ἐπώλησαν τὰ ἀνωτερωμένα ταῦτα δένδρα πρὸς τὸν κύριον γεώργιον, υἱὸν τοῦ κυρίου ἀργύρη ἐπόλου πολυγυρινοῦ, διὰ γρ. σαράντα, ἀρ. 40 τὰ ὁποῖα αὐτὰ δένδρα καὶ ἀπὸ τὸ ἑξῆς λογίζονται κυρίως ἰδιοκτῆτα ἀναφαίρετα τοῦ ῥηθέντος κυρίου γεωργίου, παρ' οὐδενὸς ἄλλου ἐκ τῶν τοιούτων ὄντα ἐνοχλούμενα, ἢ ἀπαιτούμενα καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἀληθείας καὶ ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν πωλητήριον ἔγγραφον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἰδίων ῥηθέντων τριῶν αὐταδέλφων, καὶ ὑποβεβαιωμένον ὡσαύτως διὰ τῶν κυρίων δημογερόντων τῆς χώρας πολυγύρου, καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ῥηθέντος κυρίου γεωργίου μαυροαργύρη, ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος διὰ παντός.

ἐν Πολυγύρῳ τῇ 5 ὀκτωβρίου 1834